

**Panorama gaat naar
het Oktoberfest!**

EINS, ZWEI,

Lederhosen, Dirndls en bier: als het Oktoberfest in München de bierhemel is, dan staat verslaggever Micha Jacobs als gids aan de hemelpoort. Hij raakt namelijk nooit de weg kwijt. Denk je.

TEKST MICHA JACOBS FOTO'S GOFFE STRUIKSMA

A vibrant scene from a beer festival. In the foreground, a man in traditional Bavarian attire, including a green hat and a white shirt with a decorative sash, smiles. He is surrounded by several large beer mugs filled with golden beer and thick foam. One prominent mug features a blue circular logo with the letters 'HB'. The background is a bustling crowd of people in a festively decorated hall with arched doorways and murals. The overall atmosphere is festive and celebratory.

SAUFEN!

Biertransport:
PAS OP, ZWENKT UIT!

Da muss auf getrunken
werden
Hi ha ho
Da muss auf getrunken
werden Hi ha ho!

Er was een tijd dat je alles deed wat een Duitser je opdroeg. Wilde hij je fiets hebben, dan stond je die zonder aarzelen af. Wilde hij alleen in Reichsmarken betalen, dan kon je fluiten naar je gulden. Eigenlijk is er sinds die tijd niet zo veel veranderd. Als een Duitser je tegenwoordig beveelt om te drinken,

dan drink je. Zeker als hij het niet zegt, maar zingt, terwijl een vrolijke beat en een snoeiharde bas zijn woorden kracht bijzetten. Dat zing je zelfs mee met een biertje in je hand.

Zo gaat dat ook in een volgepakte dubbeldekker die naar het Oktoberfest in München rijdt. *Da muss auf getrunken werden, hi ha ho*. Als je dan niet schuimbekend een biertje achterover slaat, dan heb je eigenlijk niks te zoeken op het grootste zuipfestijn ter wereld. Of je daar überhaupt heelhuids aankomt, is maar zeer de vraag. Het lot van de

passagiers ligt namelijk in mijn handen. Ik moet er als reisleader voor zorgen dat iedereen vrolijk, gezond en fris in München arriveert. Hoe groot de kans is dat me dat gaat lukken? Kleiner dan dat Willem II volgend seizoen kampioen van Nederland wordt.

Bier per meter

Over Tilburg gesproken. Vanuit die stad is Angelique met haar vriend naar Eindhoven gereden, waar de bierbus stopt om haar en nog zo'n veertig andere feestgangers op te pikken. Dat ze zich

Bier en tietten...

Ja la la la...

Bier en tietten...

niet in een *Dirmal* heeft gehesen – dat is zo'n traditionele Beierse jurk die zelfs de meest onbedeelde vrouwen van een enorme boezem voorziet – betekent niet dat ze zich niet goed heeft voorbereid op het Oktoberfest. Sterker nog, als je het Tilburgse dialect verstaat, dan leer je van haar wat het Oktoberfest precies is. Of eigenlijk, hoe het is ontstaan. "Da heule feesje hè, da is 200 jaar eigelik begonne mei unne bruiloft. Ech waar! Loijewijk van Beieren, die hei zo'n lekker vrouwke opgedoke en die ging dus met haar trouwe in oktober. Da viere wij dus drie weken lang. Maar nie in oktober hè. Nee, in september, want dan is het weer een bietje beter. Snapte?"

Op weg naar het toilet zwalkt een jongen voorbij. Hij schudt zijn hoofd. Niet ter afkeuring van Angeliques verhaal, maar bij het zien van de rij die voor hem staat. Er zijn nog tien wachtenden voor hem. Dat is niet zo gek. Hoe sneller het bier naar binnen gaat, hoe sneller het weer naar buiten komt. Dat is blijkbaar niet alleen bij hem zo. Het wachten is alleen niet het grootste probleem. Wat veel erger is: het toilet is verstopt. Althans, zo lijkt het. Het water staat bijna tot aan de rand van de toiletpot en als de chauffeur een flinke draai aan zijn stuur geeft, klotst het water er overheen. Nou ja, water. Het mag er misschien zo uitzien, maar het is toch echt de lauwe blaasinhoud van een paar beschonken reizigers. Alsof het bier al niet lauw genoeg is. Het bier wordt namelijk sneller gedronken dan

dat de koelkast het kan koelen. Per meter, dat zijn elf blikken in totaal, wordt het bier aangerukt. Dat bier belandt dus binnen de kortste keren weer via je blaas in de toiletpot, met alle gevolgen van dien.

Een Tukker drukt met veel machtsvertoon op de doorspoelknop, maar zijn imposante knuisten krijgen die niet in beweging. Met verbazing kijkt hij hoe degene achter hem in de rij aan de knop drááit in plaats van drukt, waarop de inhoud van de pot als een draaikolk in het chemische reservoir verdwijnt. "Machtig mooi, man!" buldert hij. "Heb je nog bier?"

Kots in de gordijnen

Bier is er genoeg aan boord van de bus. Chauffeur Dirk heeft bijna 24 trays meegenomen voor zowel de heen- als de terugreis. Dat is niet veel als je bedenkt dat dat ongeveer vier blikjes per persoon zijn. Volgens Dirk is dat meer dan genoeg. De meeste mensen stappen al beschonken in of ze hebben zelf al voor de nodige drank gezorgd. Die hoeven hun bier niet meer in de bus te kopen, weet hij. De bus vertrekt 's avonds en rijdt de hele nacht door, zodat je 's ochtends vroeg in München aankomt. Dat heeft

twee redenen. Eén: je kunt bij aankomst meteen aanschuiven in één van de gigantische biertenten op het festivalterrein. Twee, en misschien wel de belangrijkste reden: als je 's nachts rijdt, wordt er meer geslapen dan gedronken. Zo heb je minder last van agressie en andere ongeregelheden in de bus. Hoop je. Dirk heeft het nog niet gezegd of hij wordt gebeld door de chauffeur van één van de twee andere bussen die achter ons aan rijden.

Dirk: "Wat zeg je? Waar ergens het teiltje ligt? Achter het gordijn! Wat? Hebben ze dat van het plafond getrokken? Dat meen je niet! Om de kots mee op te vegen? Die gasten >>

En nu uit volle borst: SAUFEN!

JAAAAA LA LA LA LA LA!

Ha ha ha! Gekke Holländer!

gaan betalen! Ik kom de schade wel even opnemen tijdens de volgende rust-pauze."

Loodzware bierpullen

Het kan erger. Een halfuur later hangt Henk aan de lijn, de derde chauffeur van de bierkaravaan. Die is zojuist door de Duitse *Autobahnpolizei* van de weg gehaald, omdat er her en der koffers en rugzakken op de snelweg liggen. Eén of andere lolbroek heeft tijdens een tussenstop het laadruim opengemaakt, zegt Henk. Hijzelf in ieder geval niet. Een paar mensen zitten de komende dagen dus zonder *Lederhose*, zoveel is zeker. Over kleerscheuren gesproken. Drie uur

later. De zon schijnt in München. Iedereen in de bus is dronken, of het nu slaapdronken is of een alcoholroes. Tijd om te ontuchtteren is er alleen niet. Zodra iedereen aanwezig is op de parkeerplaats van een hotel aan de rand van de stad, wordt de groep gesplitst. Heb je een hotel geboekt, dan stap je in de bus die je naar het hotel brengt. Sta je drie dagen lang op de camping, dan spring je zo snel mogelijk in een andere bus.

Waar je ook slaapt: om twaalf uur word je in de *Schützenfestzelt* verwacht, één van de vijftien biertenten op de Theresienwiese, het hart van het Oktoberfest. Als je dat vooraf geboekt hebt tenminste. Je bent dom als je het niet hebt gedaan. Op de bonnefooi een biertent binnenlopen kan wel, maar lijkt onbegonnen werk. Ten eerste zijn bijna alle plekken aan tafel al bezet – en je wilt echt wel aan tafel zitten, aangezien je staand geen bier mag bestellen – en ten tweede wil je niet uren in de rij voor

een tent gaan staan. Die rijen ontstaan al vanaf een uur of acht 's ochtends.

Dennis uit Goirle en Frank, Maikel, Rob en Chris uit Gilze ("Waag het eens om daar Rijen bij te zetten!") hebben hun *Lederhose* al aangetrokken. Sam en Ron uit Venlo niet. Die hebben hun huiswerk gedaan. Ron was laatst in Oostenrijk waar hij *Lederhosen* zag zover hij kijken kon. Die waren alleen te duur voor zijn portemonnee. Liefst 300 euro moest je neerleggen voor de goedkoopste broek, zegt hij. Veel duurder dan bijvoorbeeld bij Lidl of Aldi. Daar blijkt je voor 89 euro al een *Lederhose* te kunnen kopen. Dat kun je volgens hem ook ruiken. *Lederhosen* bij Lidl en Aldi zijn gemaakt van buffelleer in plaats van rundleer, wat de geur niet bepaald ten goede komt. "Dan laat ik mijn pik nog liever naar bier stinken," zegt Ron.

Noem het maar stinken. Op het Oktoberfest komt het alcohol door je poriën eruit, al dan niet vermengd met zweet. Als je mazzel hebt wordt die geur overheerst door de frisheid van hop en gerst, als je pech hebt ruikt de tent naar het zuur van braaksel als je een paar slokken te veel hebt gehad. Hou je niet van bier, dan beleef je hier weinig lol, ook al staan er een paar misselijkmakende kermisattracties op het terrein die ook zonder alcohol je maag omdraaien. Hou je wel van bier, dan ben je in de

Halve kip, kip met rijst, kip met brood: als je je dáár niet kiplekker door voelt...

hemel beland. Elke brouwerij heeft zijn eigen tent die plek biedt aan zo'n 8000 à 9000 mensen. In zo'n tent krijg je bier dat alleen tijdens het Oktoberfest wordt geschonken. Een bier dat zwaarder is dan de gangbare pilseners met een alcoholpercentage van 5 procent en dat de bierbrouwer speciaal voor het feest heeft gebrouwen. Zwaar is niet alleen het bier zelf. Een tot de nok gevulde *Maß*, dat is een bierpul van een liter, weegt meer dan een kilo. Zet die maar eens een paar keer aan je lippen en je hoeft een week niet meer naar de sportschool. Alhoewel. Het is natuurlijk geen water wat je drinkt. Als één vaasje pils in Nederland gelijk staat aan één bruine boterham, dan staat één *Maß* gelijk aan anderhalf brood. En dan heb je niet eens je tanden gezet in een *Hendl*, een met vet doordrenkte halve kip die je volgens eeuwenoude traditie bij het bier verorbert. Een perfecte bodem voor als je het op een zuipen zet. Zonder te eten sta je in no-time op tafel te dansen. Als je dat de volgende ochtend nog weet tenminste.

Dromen van Dirndls

Maurice uit Roermond weet dat in ieder geval niet meer. Sterker nog, hij weet niet eens meer precies hoe hij aan die pleister op zijn linkerwenkbrauw is gekomen. Iets met een tram, kan hij zich nog vaag herinneren. Na een sloot bier die nog dieper is dan de rivier de Isar, op een steenworpafstand van zijn tent, wilde Maurice met zijn maat Peter de tram richting de camping nemen. Hij stapte alleen per ongeluk in de verkeerde tram. Toen hij al bijna de stad uit was en op het Beierse platteland de deuren van de tram opengingen, viel hij met zijn gezicht hard op de grond. Dat had niks met alcohol te maken, lacht hij. Peter gaf hem een tackle, dat is de enige reden. De verwachte knipoog blijft achterwege. Daar is zijn wenkbrauw te pijnlijk voor. In een partytent op de camping bak ik 's ochtends een ei voor hem. Dat verzacht de pijn en hopelijk ook de kater

Oktoberfest: zuipen tot je erbij neer valt.

Jacobs is helemaal de weg kwijt.

een beetje. Naast het ei leg ik een plak bierworst, een lokale specialiteit. Frank uit Gilze heeft het vannacht zowaar nog bonter gemaakt. In het hotel waar hij verblijft, presteerde Frank het om in zijn Lederhose te gaan slaapwandelen. Toen zijn vrienden hem 's ochtends niet in bed aantreffen, werd er een grootschalige zoekactie op poten gezet. Bij het verlaten van de kamer kon die al worden gestaakt. Frank lag op een bed in de gang met zijn gezicht op een kussen, te dromen over bier en opgeknoopte Dirndls. Een paar uur later staat hij weer aan een *Maß* te nippen.

Het is een beleving die je boekt als je

plaatsneemt in een bierbus naar München, zegt Johannes, organisator van deze Oktoberfestreis. Je gaat naar het Oktoberfest om je onder te dompelen in de feestvreugde, om de hele dag bier te drinken en ja, je gaat er ook heen om ongegeneerd dronken te worden. En het beste van alles: je hoeft zelf niet terug te rijden. Een vliegtuig kom je niet in als je straalbezopen bent, de bierbus uiteraard wel. Na drie dagen is chauffeur Henk weer klaar voor de terugreis. Hij heeft drie keer gekeken of het bagageluik nu wel goed dicht is.

Met dank aan Oktoberfestreizen (www.oktoberfestreizen.nl). ◀